

Sygn. akt V KK 391/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **A. G.**

obwinionego z art. 282§1 pkt 1 Kodeksu pracy

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.,

w dniu 27 maja 2020r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść obwinionego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2019r., sygn. akt II Ka (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. w postępowaniu
odwoławczym**

UZASADNIENIE

W dniu 7 maja 2018r. Okręgowy Inspektorat Pracy w P. – Oddział w K. złożył do Sądu Rejonowego w T. wniosek o ukaranie A. G. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 w zw. z art. 92 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – Kodeks pracy, polegające na tym, że będąc pracodawcą w „G.” Sp. z o.o. w C., w okresie od dnia 11 marca 2018 r. do dnia 23 kwietnia 2018 r. nie wypłacił C. S. wynagrodzenia za jeden dzień niezdolności do pracy wskutek choroby w dniu 12 lutego 2018 r.

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2018r., sygn. akt II W (...), na podstawie art. 59 § 2 k.p.w., wszczęto przeciwko A.G. postępowanie o wykroczenie, jednocześnie kierując sprawę na posiedzenie, celem wydania wyroku nakazowego.

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 maja 2018r., sygn. akt II W (...), Sąd Rejonowy w T. uznał obwinionego A. G. za winnego zarzucanego mu wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy i wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1.000,-zł.

W wyniku sprzeciwu wniesionego od powyższego wyroku przez obrońcę obwinionego, zarządzeniem z dnia 12 czerwca 2018r. sprawę skierowano na rozprawę.

Wyrokiem z dnia 29 października 2018 r., sygn. akt II W (...), Sąd Rejonowy w T. uznał A. G. za winnego wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy i na podstawie art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1.000,-zł.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją obrońca obwinionego, zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego (w tym art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy), obrazę przepisów prawa procesowego (tj. art. 8 k.p.w. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k.) oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że pomimo wadliwości zawarcia umowy o pracę z C. S. tenże nawiązał ze spółką stosunek pracy. Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

W odpowiedzi na wywiedzioną apelację pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o jej nieuwzględnienie.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 21 maja 2019r., sygn. akt II Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzył postępowanie w sprawie.

Kasację od tego wyroku, nie niekorzyść A. G. , wywiódł Prokurator Generalny, podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., polegającego na niesłusznym uznaniu, w oparciu o wadliwie przyjęty przepis art. 45 § 1 k.w., że karalność zarzucanego A. G. wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy,

popelnionego w okresie od dnia 11 marca 2018 r. do dnia 23 kwietnia 2018 r., ustała po upływie roku od jego popelnienia, co doprowadziło do niezasadnego umorzenia postępowania karnego przeciwko A. G. , mimo że w przedmiotowej sprawie zarządzeniem z dnia 11 maja 2018r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie o wykroczenie, skutkujące wydłużeniem terminu przedawnienia karalności wykroczenia o okres dwóch lat.

Podnosząc wskazany zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W złożonej odpowiedzi na kasację obrońca A. G. wniósł o oddalenie kasacji jako bezzasadnej, wskazując na okoliczność, że w przedmiotowej sprawie nie wydano formalnego zarządzenia o wszczęciu postępowania w sprawie o wykroczenie, wobec czego za słuszną należy uznać argumentację Sądu Okręgowego w K. , dotyczącą przedawnienia karalności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019 r. (zmienionym przez art. 1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U.2019.1694). Zaskarżone orzeczenie zapadło bowiem z rażącą obrazą art. 45 § 1 k.w. i skutkowało błędnym rozstrzygnięciem w postaci umorzenia postępowania w oparciu o art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w.

Stosownie do treści art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popelnienia upłynął rok, zaś w przypadku, gdy w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem dwóch lat od zakończenia tego okresu.

Bezspornym jest, że w przedmiotowej sprawie postępowanie w sprawie o wykroczenie, które miało zostać popelnione w okresie od dnia 11 marca 2018 r. do dnia 23 kwietnia 2018 r., zostało wszczęte na mocy zarządzenia upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 maja 2018 r., a zatem w okresie, o którym mowa w art. 45 § 1 k.w. *in fine*. Skutkiem powyższego

termin przedawnienia karalności wykroczenia zarzucanego A. G. uległ wydłużeniu o dwa lata, tj. z 23 kwietnia 2019 r. na dzień 23 kwietnia 2021 r.

Rację ma zatem autor kasacji podnosząc zarzut rażącego naruszenia przez Sąd Odwoławczy prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.w., który skutkował bezzasadnym umorzeniem wobec A. G. postępowania w sprawie o wykroczenie. Swoją błąd, na etapie sporządzania uzasadnienia orzeczenia, zauważył sam Sąd Odwoławczy, czego wyraz dał w motywach rozstrzygnięcia.

Z tych też przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy winien w ponowionym postępowaniu odwoławczym rozpoznać wszystkie zarzuty podniesione w apelacji obrońcy A. G..

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.